

CANADA SIKH TIMES

25-31 January 2026

ਕੈਨੇਡਾ ਸਿੱਖ ਟਾਈਮਜ਼

Volume 4 Issue 4

● RELIGION

● CULTURE

● HERITAGE

● BUSINESS

ਪ੍ਰੋ ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਭਰਦੀ ਸਿਤਾਰਾ ਯੂਕੇ ਦੀ ਚਰਨ ਕੌਰ ਢੇਸੀ

ਯੂਕੇ ਦੀ ਚਰਨ ਕੌਰ ਢੇਸੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਰਾਟੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਖੇਡ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚਰਨ ਕੌਰ ਨੇ ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋ ਡੈਬਿਊ ਮੈਚ ਵਿੱਚ ਨਾਕਆਊਟ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਧਮਾਕੇਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਤੇਜ਼ ਰਿਫਲੈਕਸ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਕਨੀਕ ਅਤੇ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰੀ ਚਰਨ ਕੌਰ ਹੁਣ WBC ਵਰਲਡ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਖਿਤਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਿੱਖ ਮਹਿਲਾ ਵਰਲਡ ਚੈਂਪੀਅਨ ਬਣ ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਰਚਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨੌਜਵਾਨ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਛਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

Maj. Sarabjot Singh Leads CCP in Canadian Armed Forces

Maj. Sarabjot Anand is serving as a Communications and Electronics Engineering Officer in the Canadian Armed Forces, where he plays a key role in strengthening the country's cyber defence capabilities. Based in Ottawa, Maj. Anand currently works as a Project Director, leading initiatives focused on the development of advanced cyber systems for the CAF. His work involves planning, design, and implementation of next-generation digital infrastructure aimed at enhancing operational security and resilience against emerging cyber threats. Through his leadership in critical technology projects, Maj. Anand is contributing to modernizing the Canadian military and ensuring it remains prepared for the evolving challenges of the digital battlefield.

Mother Tongue and the Roots of Success

Language is not just a tool of communication. It is identity, memory, and belonging. When a person begins to feel shy about speaking their mother tongue, it is not merely a linguistic loss; it is the first sign of cultural disconnection. What this really means is that language carries the emotional and intellectual roots of a people. When those roots weaken, everything built upon them becomes fragile. History shows that communities who abandon their language slowly lose touch with their culture, their traditions, and even their faith. Language shapes how we think, how we express values, and how we understand the world. Without it, religion becomes ritual without meaning, culture becomes costume, and

identity becomes imitation. Success that comes at the cost of one's language is hollow. A person may gain material status, but internally remains uprooted, unsure of who they are and where they belong. Mother tongue gives confidence, clarity, and a sense of self that no borrowed language can replace. In the Sikh context, forgetting Punjabi means distancing oneself from Gurbani, history, and collective memory.

Translation can help, but it can never replace the depth of original expression. Preserving language is not nostalgia. It is self-respect. It is continuity. It is the bridge between past wisdom and future strength. A community that protects its language protects its soul.

- Chief Editor

DESH VIDESH

Guru Nanak Sahib Ji: Mission, Method, and Moral Vision: A Dialogical Inquiry-4

- Dr. Devindwer Pal Singh & Dr. Harpal Singh Buttar

[On 31st December 2025, Prof. Dr. Harpal Singh Buttar (HS), Senior Scientist, University of Ottawa, contacted Dr. Devinder Pal Singh (DS), Professor of Religious Studies, Ontario, Canada, to explore the various aspects of Sikh Faith, Values and Heritage. This interaction resulted in the following deliberation.]

HS : Did he want to show the Hindu and Muslim clergy the new way of thinking and preach the Oneness of God and the Oneness of Humanity?

DS : Yes; this is the axis of his vision.

Divine unity implied human equality. Fragmented humanity was, for Guru Nanak, evidence of spiritual ignorance. Ethical life was the proof of theological understanding.

HS : Why did he join Namaz with Daulat Khan Lodhi to teach him a lesson that his Namaz was fake and false?

DS : This was symbolic pedagogy.

By standing in Namaz and then revealing distraction and hypocrisy, Guru Nanak demonstrated that external conformity without inner presence is spiritual fraud. The lesson was universal, not anti-Islamic.

HS : Did Guru Nanak believe in or perform any miracles during his life?

DS : No.

He believed in inner transformation, not spectacle. Janam-sakhi miracle stories emerged later as

Sahibotional embellishments. Guru Nanak consistently redirected attention from wonder to wisdom.

HS : Was his disappearance for 2-3 days in the rivulet at Sultanpur Lodhi a miracle?

DS : Historically, it marks a spiritual awakening moment, not a supernatural event.

It symbolizes a break from prior identity, a rebirth into universal mission. Whether literal or symbolic, its meaning lies in what followed, not in mystification.

Guru Nanak Sahib Ji was not a prophet of fear, ritual, or exclusion, nor a miracle-worker seeking followers. He was a teacher of consciousness, a radical humanist grounded in divine unity, who laid the foundations of a truth-centred civilization.

HS : Dear Veer Sahibinder Pal Singh Ji! I thank you from the bottom of my heart for your scholarly answers to my questions.

DS : Professor Sahib, I sincerely appreciate your curiosity and your thoughtful interest in engaging with candid questions about the Sikh faith.

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਜਨੇਊ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿੜਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਧਰਮ ਤੇ ਨੇਕੀ ਤੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਤੇ ਅਧਰਮ ਤੇ ਬਦੀ ਤੇ ਖੁੱਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਣ, ਅੰਤ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਪਾਪ ਅਪਰਾਧ ਤੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚ ਜਾਏ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਜੂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਤਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰੱਬੀ ਨੂਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਏਸੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇੱਕ ਅਲਾਹੀ ਨੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਤਰੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂਰੇ ਨੂਰ ਹੋ ਗਈ।

ਭੱਟ ਕੀਰਤ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:

ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ।

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਯਉ। (ਅੰਕ 1395)

ਵੈਦਿਕ ਕਰਮ ਕਾਂਡਾ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਪਾਖੰਡਾਂ ਤੇ ਬੇਫਾਲਤੂ ਰਸਮਾਂ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆਂ ਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਡਿਤ ਹਰ ਦਿਆਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਇਸ ਕੁਲ ਦੀ ਰੀਤ ਜੰਜੂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਿਥਿਆ। ਜਨੇਊ ਪਾਉਣ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਧਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਵਰਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨੇਊ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ

ਕਿ ਜਨੇਊ ਧਾਰਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਤਮਕ ਜਨਮ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਾਲੋਂ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਸੱਜਨਾਂ -ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ, ⇨

HERITAGE

⇒ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਪਤਵੰਤੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ। ਘਰ ਦੇ ਪੁਰੋਹਿਤ ਪੰਡਤ ਹਰਦਿਆਲ ਨੂੰ ਜਨੇਊ ਦੀ ਰਸਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੋ ਇੱਕ ਤਕੜਾ ਖਾਸਾ ਇਕੱਠ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਰਹੂ ਰੀਤੀਆਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ। ਦੇਵ-ਪੂਜਾ, ਗ੍ਰਹਿ-ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਨੇਊ ਲੈਕੇ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਨੇਊ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬਥੇਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਰਹੂ-ਰੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਚਲਾਈ ਹੋਈ ਧਰਮ ਰੀਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਟੱਲ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਜੰਝੂ ਨਾ ਪੁਆਇਆ। ਜਨੇਊ ਪਹਿਨਣ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸਗੋਂ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੰਝੂ (ਜਨੇਊ) ਪਾਉਣ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਧਾਗੇ ਦਾ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਮੈਲਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋਰ ਨਵਾਂ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਜੇ ਸੁੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਤਾਂ ਕਿ ਲਾਭ? ਗੁਰਵਾਕ ਹੈ: ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮਣੁ ਵਟੇ ਆਇ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਪਾਇ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ॥

ਜੇ ਜੰਝੂ ਪਾਉਣ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜੰਝੂ ਪਾਵੇ ਜੋ ਗਰੀਬ-ਅਮੀਰ, ਉਚੇ-ਨੀਵੇਂ ਸਭ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸਿਖਾਏ। ਕਿਰਤ-ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਿਖਾਵੇ, ਪਰ ਇਸਤਰੀ ਆਦਿਕ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਦੱਸੇ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਸੁੱਚਾ ਬਣਾਉਣ ਸਿਖਾਏ। ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰਕ ਗੁਣਾਂ- ਦਇਆ, ਸੰਤੋਖ, ਉਚੇ-ਸੂਚੇ, ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾ ਧਰਮੀ ਅਖਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ॥

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ॥

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ॥ (ਅੰਕ 471)

ਸੀ.ਐਚ.ਪੇਨ.- ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲਈ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਦੂਜੇ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਸੀ। ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਧਰਮ ਉਹ ਹੀ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਵਰਤੋਂ ਸਿਖਾਲੇ, ਜਿਹੜਾ ਇਹ ਨ ਸਿਖਾਲੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨੱਸਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਸਿਖਾਲੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਇਹ ਨਾ ਸਿਖਾਲੇ ਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚੀਦਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਸਿਖਾਲੇ ਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕੇ ਕਰਕੇ ਕਾਮਯਾਬ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈਦਾ ਹੈ।” ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਕਾਲਫ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ- “ਉਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਤੇ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਚਲਾਣਾ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ।”

- ਰਾਜੀ ਕੌਰ

Turban Tying Competition (Dastar Sajayo Mukabla)

A Turban Tying Competition (Dastar Sajayo Mukabla) was successfully organized at Gurdwara Bangla Sahib, New Delhi, on 26th January. The event witnessed enthusiastic participation from a large number of participants, who showcased their skills by tying beautiful and well-styled turbans. The competition highlighted the cultural, spiritual, and historical significance of the Dastar in Sikh tradition and inspired pride among the youth and the sangat. The atmosphere was vibrant and uplifting, reflecting respect for Sikh identity and heritage. The event was well appreciated by the sangat present at the Gurdwara.

◆◆ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ◆◆

1. Excessive spending on gold-plated structures and lavish buildings is considered against Sikh doctrine because it:

- A. Attracts tourists only
- B. Distracts from Naam, Seva, and Sarbat da Bhala
- C. Strengthens Sikh identity
- D. Is encouraged in Gurbani

2. Which concept best supports the idea that Sangat should question misuse of funds?

- A. Blind faith (Andh Vishwas)
- B. Gurmat Vichaar (reflective understanding)
- C. Social pressure
- D. Fear of authority

3. In Sikh tradition, Seva primarily means:

- A. Donation for decorative projects
- B. Voluntary service for personal recognition
- C. Selfless service for the upliftment of society
- D. Supporting luxurious religious infrastructure

(ਦੇਖੋ ਉੱਤਰ ਪੰਨਾ 4 'ਤੇ)

Sikh Diaspora in North America: Traditions Without Identity

The Sikh diaspora in North America has shown remarkable dedication in keeping Sikh traditions and religious practices alive. From birth to marriage and death, Sikh families continue to observe all major disciplines—Naam Karan, Anand Karaj, Antim Sanskar, and other life-cycle ceremonies. Gurdwaras remain active centers of worship and community life, and Gurburabs are celebrated with great enthusiasm, drawing large congregations. On the surface, Sikh religious life appears vibrant and well-established.

However, beneath this continuity of practice lies a growing concern: the gradual erosion of Sikh identity. While traditions are being performed, the visible and conscious ownership of Sikh identity—rooted in understanding, discipline, and daily living of Sikh values—is weakening, especially among younger generations. Identity is not merely about rituals; it is about internalizing Sikh philosophy, ethics, language, and worldview.

Many Sikh children born and raised in North America participate in ceremonies but often lack a deep connection with Gurbani, Sikh history, and the principles of Gurmat. The external environment, pressures of assimilation, and limited engagement beyond ceremonial participation contribute to this gap. When identity is reduced to occasional visits to the Gurdwara or participation in festivals, it risks becoming symbolic rather than lived.

This raises an important apprehension: can traditions survive without identity? Traditions passed on mechanically, without understanding or emotional attachment, are vulnerable. The next generation may continue the form for some time, but without a strong sense of “why,” these practices may gradually fade or lose relevance.

Gurdwaras and Sikh institutions have done commendable work in preserving religious events and rituals, but the challenge now is deeper. There is a pressing need to focus on education, dialogue, and meaningful engagement—helping youth understand not only what

Sikhs do, but why they do it. Sikh identity must be nurtured through language, history, seva, and living Sikh values in daily life.

In conclusion, while the Sikh diaspora in North America has successfully kept traditions alive, identity is the foundation that ensures their continuity. Without a conscious and informed Sikh identity, passing traditions to future generations becomes uncertain. Preserving Sikhism abroad will require moving beyond rituals to cultivating understanding, belonging, and pride in Sikh identity—so that traditions are not just inherited, but truly lived.

(Continued)

- Chief Editor

SIKH MATRIMONIALS

Gursikh girl 38/5' 4"/MA(English) Canada PR/ Working in School/ Father Mother retired from Defense Ministry and School respectively. 1 Brother & 1 Sister Canada Citizens, Contact +91 98710 73722

Gursikh Boy 32/5'7"/ BTEch/Post Graduate from Niagara College/ Working as Engineer in Windsor, Canada. Contact father +91-9417177476

Gursikh girl 28/5'9"/PR in Canada/Masters in Eco. Concordia University/Working in City Govt. In Guelph 100 Thousand CAD/Contact 91-98150-61320 91-99155-61320

ਪੰਨਾ 3 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ:

1. B

2. B

3. C

Chief Editor: Dr. Harjinder Singh Editor: Dr. Davinder Singh Designer: Pavit Singh

Advisory Board: Gujinder Singh (USA), Harpreet Kaur (Belgium), Harmohinder Singh (USA), Mamta Kaur (India), Taranpreet Singh (India), Harman Singh (Canada)